

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

**Матеріали
Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції**

27 листопада 2020 року

Одеса
ОДУВС
2020

УДК 343.573.+343.85
К 82

Статті друкуються в авторському варіанті. Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Кримінально-правові та кримінологічні аспекти протидії злочинності: матеріали Міжнародної наук.-практ. Інтернет-конф. 27 лист. 2020 р. – Одеса : ОДУВС, 2020. – 214 с.

У збірнику представлені тези доповідей, які оприлюднені на міжнародній науково-практичній Інтернет конференції «Кримінально-правові та кримінологічні аспекти протидії злочинності», що відбулась у Одеському державному університеті внутрішніх справ 27 листопада 2020 року. Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

УДК 343.573+343.85

© ОДУВС, 2020

«ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ ЧЕРЕЗ ПРАВО НА ПОЛІПШЕНІ УМОВИ ТРИМАННЯ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА»

*Конопельський В.Я., д.ю.н., професор,
завідувач кафедри кримінального права та кримінології
Грищенко О.А., к.ю.н., доцент,
професор кафедри кримінального права та кримінології
Одеський державний університет внутрішніх справ
м. Одеса*

За чинності попереднього виправно-трудового кодексу доволі складним було ставлення до такого суто виконавчого інституту як зміна умов утримання в межах одного закладу. З одного боку, його переважно пов'язували із реалізацією переведення засуджених на поліпшені умов і підкреслювали суто стимулююче значення для процесу виправлення засуджених [7, с. 83]. З іншого боку, зміна умов тримання засуджених у вигляді переведення на поліпшені умов взагалі заохоченням не вважалося, що справедливо відносилося до недоліків законодавства та обґрунтовувалася доцільність збільшення комплексу пільг, які мали б забезпечити стимулюючі властивості даного інституту [6, с. 56].

За часів чинності ВТК 1970 р., з урахуванням тих змін, яких він зазнав напередодні прийняття нового закону, найчастіше предметом для обговорення та дискусії були проблеми визначення матеріальних та формальних підстав (мінімально необхідного терміну відбутого засудженим покарання) для переведення на поліпшені умови та визначення доцільного обсягу пільгових прав, які мали становити зміст даного інституту.

Оцінюючи матеріальні підстави як такою ознакою, що найменше зазнавала реформування, оскільки практично завжди передбачала наявність позитивних властивостей та позитивної поведінки та сумлінного ставлення до праці, - вчені, тим не менш, звертали увагу на те, що визначення у якості обмеження за попереднім законодавством лише факту злісності порушень режимних вимог є підтвердженням більш широкої сфери застосування поліпшених умов. За такого підходу не виключається можливість його застосування до осіб, які вчинили окремі правопорушення під час відбування покарання, проте їх поведінка не є злісною (правопорушення вчинене випадково, в наслідок збігу обставин), а порушення не становлять системи. Справедливо вважається, що актуальність цього питання буде зростати, враховуючи досить суттєві негативні наслідки відбування покарання у виді позбавлення волі для засудженої особи [4, с. 15, 16].

Доволі часто науковцями піддавалися аналізу та науковому тлумаченню формальні підстави застосування поліпшених умов, висловлювалися різні пропозиції щодо визначення доцільного мінімально необхідного терміну відбуття покарання для отримання права на поліпшені умови, аналізувалися різні варіанти узгодження цього строку із тяжкістю вчиненого злочину та особистісними властивостями засудженої особи, а отже розглядалися питання доцільності диференційного підходу у вирішенні цього питання [3, с. 208 – 210].

Слід зазначити, що ця проблема є актуальною до сьогодні, оскільки за чинним законодавством у деяких категорій засуджених з формальною підставою – відбуттям однієї третини призначеного судом строку пов'язана значна кількість потенційних змін у правовому статусі: переведення на поліпшені умови; переведення до дільниці соціальної реабілітації; заміна покарання на інше більш м'яке тощо. Тож питання встановлення мінімально-необхідного строку покарання як формальної підстави застосування поліпшених умов продовжує бути актуальним предметом для дослідження.

Складовою даної проблеми було питання доцільності (недоцільності) узгодження формальних підстав із характером вчиненого діяння. Тож дискусії тривали стосовно того, чи доцільно диференціювати формальні підстави надання поліпшених умов тримання залежно від особливостей різних категорій засуджених [7, с. 85; 5, С. 17].

Щодо обсягу пільг, який мав становити зміст поліпшених умов. Особливістю є те, що цей обсяг завжди оцінювалися як недостатній щоб здійснювати стимулюючий вплив на засуджених. Зазвичай такого висновку доходили на підставі аналізу попереднього виправно-трудового законодавства [7, с. 88] В якості негативного аспекту називалося те, що поліпшення умов утримання полягало лише у праві додатково витратити на місяць додаткову суму коштів (у виправно-трудових колоніях загального режиму - до 55 % мінімального розміру заробітної плати) [4, с. 15, 16]

Висловлювалися доволі різні пропозиції щодо посилення пільгового наповнення, а відповідно і стимулюючого значення поліпшених умов тримання у виправній установі. Зокрема, надання засудженим додаткових короткострокових та довгострокових побачень. Окремим видом пільг пропонували вважати надання права на безоплатне тривале побачення із сумісним проживанням у готелі виправної установи (що матиме особливе значення для осіб, які не мають коштів на особистих рахунках); право на разові виходи за межі установи до 24 годин у вихідні та святкові дні тощо. [1, с. 24, 25]

Особлива увага приділялася різним видам відпусток. Доводився не безпідставно той факт, що відпустка є важливим інструментом ресоціалізації засуджених. Відповідно після відбуття особою третини призначеного строку доцільним є надання права на відпустку з метою поновлення соціально-корисних зв'язків із родиною та друзями. Тривалість відпустки може бути від декількох годин до декількох діб (в залежності від індивідуальних властивостей та обставин справи). Доводиться те, що за досвідом інших країн надання відпустки – це зазвичай початковий етап в реалізації соціальної адаптації засуджених [1, с. 25]

Продовжуються точитися дискусії щодо надання права на щорічну трудову відпустку в межах установи, обґрунтовуючи це тим, що відповідно до ст. 45 Конституції України, кожен, хто працює, має право на відпочинок. Це право забезпечується наданням щотижневого відпочинку та щорічної оплачуваної відпустки. Справедливо доводиться той факт, що її надання позитивно позначиться на психологічному стані засудженого [5, с. 104]

Насамкінець, слід зазначити, що окремою сферою для дискусії є питання щодо доцільності конкретизації законодавцем того, в якій саме дільниці надається таке право. Питаннями щодо доцільності законодавчого уточнення щодо того, що на поліпшені умови переводяться засуджені, які перебувають в дільниці ресоціалізації торкалися й наші дослідження.[2, с. 55]

Підсумовуючи зазначене, маємо звернути увагу на наступне. Не зважаючи на інтенсивність реформування даного інституту, до сьогодні залишаються не вирішеними питання посилення його стимулюючого значення, які відтворюються в недосконалої як підстав застосування цього інституту, так і його змістовного та сутнісного наповнення. Чинне кримінально-виконавче законодавство зневолювало значення цього інституту як такого, ускладнило розуміння його змісту, сутності та значення. А саме головне, не сприяє визначенню його місця в прогресивній системі, серед інших її елементів. Що обумовлює доцільність поглибленого аналізу відповідних кримінально-виконавчих положень, визначення напрямків подальших змін на тлі загального реформування кримінально-виконавчого законодавства в частині застосування прогресивної системи виконання та відбування покарання, зокрема положень, які регулюють право на поліпшені умови тримання.

Список використаних джерел:

1. Бабаян С. Правовое регулирование мер поощрения и взыскания в исправительных учреждениях. Преступление и наказание. 2004, № 12. С. 24-27.
2. Конопельський В.Я. Переведення на поліпшені умови утримання засуджених до позбавлення волі: окремі теоретичні та правові аспекти. Південноукраїнський правничий часопис. № 4, 2009. С. 54-57.
3. Меркулова В.О. Жінка як суб'єкт кримінальної відповідальності: монографія. Вид. 2-е. Одеса: НДРВВ ОЮІ НУВС, 2003. 218 с.
4. Меркулова В.О. Поліпшені умови утримання в установах по виконанню покарання у виді позбавлення волі: тенденції законодавчого регулювання. Південноукраїнський правничий часопис. № 2, 2014. С. 14-18.

5. Опанасенков О.І. Критерії та показники якості, що висуваються до кримінально-виконавчого законодавства. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. Випуск 43. 2008 р. С. 102-106.

6. Сизый А.Ф. Актуальные вопросы правового регулирования изменения условий содержания лиц, осужденных к лишению свободы. Повышение эффективности исполнения уголовных наказаний: Сборник научных трудов. Рязань, 1988. С. 54-62.

7. Якимович Ю.К. Изменение условий содержания осужденных в пределах одного исправительно-трудового учреждения. Правовые вопросы борьбы с преступностью. Томск, 1982. С. 83-90.

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. НОВЕЛІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Боровик А.В. ЩОДО КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ЗАСАД АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ, ЯКІ ВПРОВАДЖУЄ УКРАЇНА	3
Воронцов А.В. ЧИ ВИНИКАЮТЬ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ?	4
Іващенко В.О. ВСТАНОВЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРИМУШУВАННЯ ДО ШЛЮБУ	7
Крижна А.Є., Бурак М.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИЙ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ	9
Кулик Л.М., Ребрик О.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	12
Кушнарєва О.Б., Конопельський В.Я. ГЕНЕЗА КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ШАХРАЙСТВО У СФЕРІ НЕРУХОМОГО МАЙНА	15
Лаврова А.М., Кулик Л.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НОВЕЛІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	18
Митрофанов І.І. ПОНЯТТЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ЗА ПРОЄКТОМ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ	19
Орловська Н.А. ДО ПИТАННЯ ПРО ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ У ПРОЄКТІ КК УКРАЇНИ	22
Павлова Т.О. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИТЕРІЇ РОЗМЕЖУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОСТУПКУ ТА ЗЛОЧИНУ	24
Петренко В.Є., Кулик Л.М. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОВТОРНІСТЬ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ	27
Топчій В.В., Колб Р.О. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ	29
Шакін Р.С., Байда О.А. ДИТИНА ЯК ПОТЕРПІЛА ОСОБА ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	30

НАПРЯМ 2. РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЗАКОНОДАВСТВА: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Борисов В.І., Євтєєва Д.П. ЩОДО ДІЇ У ЧАСІ ЗАКОНОДАВЧИХ НОВЕЛ, УВЕДЕНИХ ДО ДИСПОЗИЦІЇ Ч.1 СТ. 155 КК УКРАЇНИ	33
Борисов В.І., Пашенко О.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 366 КК УКРАЇНИ	36
Власенко Е.Ф., Пушко Н.В. УГОЛОВНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ В ТРУДОВОЙ СФЕРЕ ПО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ	38

Будяченко О.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 246 КК УКРАЇНИ.....	40
Гаврилюк А.В., Чекмарьова І.М. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА «ПОТЕРПІЛОГО» ЗА СТ. 148 ККУ «ПІДМІНА ДИТИНИ»	42
Гуторова Н.О., Пашков В.М. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ПУБЛІЧНОГО ЗДОРОВ'Я В ПРОЄКТІ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	45
Даніч М.А., Плужнік О.І. СПЕЦИФІКА ВТЯГНЕННЯ ОСОБИ В ЗАНЯТТЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ ЯК РІЗНОВИДУ ПРОТИПРАВНОСТІ ПРОТИ МОРАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ СЕКСУАЛЬНИХ ПОСЛУГ	47
Забунов Ю.П., Резніченко Г.С. ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ЗЛОЧИННЕ ДІЯННЯ» ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	49
Іванчишина А. Л., Резніченко Г. С. ІНСТИТУТ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ В УКРАЇНІ	51
Казначєєва Д.В., Дорош А.О. ПРАВОВИЙ СТАТУС КРИПТОВАЛЮТИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ	54
Кісілюк Е.М. ОСОБЛИВОСТІ ВСТАНОВЛЕННЯ ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ ПРИ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ	56
Колб О. Г., Дучимінська Л. М. ПРО ДЕЯКІ ЗМІСТОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ПОНЯТТЯ «БЕЗПЕКА».....	59
Копотун І. М., Попельнюк Т. В. «ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «МОТИВ ЗЛОЧИНУ»	61
Коломієць Ю.М., Зазеріна М. С. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВУ ХАРАКТЕРИСТИКУ ДИВЕРСІЙ.....	62
Ковпак В.В., Плужнік О.І. НАСИЛЛЯ В СІМ'Ї: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	64
Куковинець Д. О., Борисов В. І. ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА «ГРУМІНГ» ЯК ЗА ЗАКІНЧЕНЕ САМОСТІЙНЕ ДІЯННЯ	66
Ostavciuc Dinu, Rusnac Constantin PARTICULARITĂȚILE DEPISTĂRII SEMNELOR DE INFRAȚIUNE ȘI PORNIREA URMĂRIRII PENALE ÎN CAZUL FAPTELOR CU CARACTER EXTREMIST CONFORM LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA	68
Ostavciuc Dinu, Rusnac Constantin IDENTIFICAREA UNOR ERORI TACTICE LA ETAPA DOCUMENTĂRII CERCETĂRII LOCULUI FAPTEI	72
Свиридов Д.А., Шматюк А.П. УГОЛОВНО-ПРАВОВАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ЛЕГАЛИЗАЦИИ («ОТМЫВАНИЯ») СРЕДСТВ, ПОЛУЧЕННЫХ ПРЕСТУПНЫМ ПУТЕМ.....	75
Сингаєвська М. І., Кісілюк Е. М. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ОБ'ЄКТА КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН З СУБ'ЄКТОМ ВКАЗАНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	77
Скриннік В.О., Шуміло О.М. КЛАСИФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80

Старинець Є.А., Гритенко О.А. УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ (ОБОВ'ЯЗКОВИХ ПЛАТЕЖІВ), ЯК ТРИВАЮЧЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	82
Стеценко І. М., Кришевич О. В. ОСОБЛИВОСТІ ПОКАРАННЯ ЗА ПРИДБАННЯ, ОТРИМАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ ЧИ ЗБУТ МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО КРИМІНАЛЬНО ПРОТИПРАВНИМ ШЛЯХОМ	84
Суркова Т.М., Воронцов А.В. ПРОБЛЕМИ СУБ'ЄКТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ (ЗЛОЧИНУ) В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	86
Федорончук І.В., Бабенко А.М. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА ІА ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ	89
Чекмарьова І.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДЕКРИМІНАЛІЗАЦІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	91
Чуваков О.А. К ВОПРОСУ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ВИДОВОГО ОБЪЕКТА ДИВЕРСИИ	93

НАПРЯМ 3. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ

Авадані Н.І., Воронцов А.В. МЕХАНІЗМ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ	96
Агапова К.В., Конопельський В.Я. ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗОВАНИЙ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКІЙ ЗЛОЧИННОСТІ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ	99
Бараненко Р.В., Спиця О.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ НСРД ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ Ч.3 СТ. 190 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	101
Батиргарєєва В.С. ЩОДО НОВОЇ МЕТОДИКИ ОБЧИСЛЕННЯ КІЛЬКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ РЕЦИДИВНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	103
Божко Н.І., Фіалка М.І. ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ	106
Варваринець В.І. ОКРЕМІ ПИТАННЯ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	108
Великий В.М. ПРОБЛЕМА РОЗРОБКИ СТРУКТУРИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ ЗЛОЧИНЦЯ	109
Волюйко О. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ ЗБРОЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ	111
Глухенька В.О., Фіалка М.І. ФАКТОРИ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЖІНОЧУ ЗЛОЧИННІСТЬ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	114
Давиденко В.Л., Власик В.А. КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ КВАРТИРНОГО ЗЛОДІЯ	116
Джелілова М.А., Бабенко А.М. ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ У РЕГІОНІ ЯК СУСПІЛЬНЕ ЯВИЩЕ ТА КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН	118

Дунаєва Т.Є., Христич І.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ	120
Ігнатушко Ю.І. НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ НА ОСОБИСТІСТЬ	121
Кабков Д.Д., Андрианова А.С. АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ПРОФИЛАКТИКИ МОЛОДЕЖНОЙ ПРЕСТУПНОСТИ	123
Корзун А.С., Грібов М.Л. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВЕ ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ МАСОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ	125
Корнякова Т.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ВЧИНЕНИХ НА КОРДОНАХ ТА ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЯХ	127
Крижна В.В. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПО ЗАПОБІГАННЮ ЗЛОЧИННОСТІ	129
Кушнір Я.О., Орловська Н.А. ДЕРЖАВНА ПРИКОРДОННА СЛУЖБА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ.....	131
Лабунець К.С., Луценко І.Г. СУЇЦИД НЕПОВНОЛІТНІХ: СУЧАСНІ ПРИЧИНИ.....	134
Лизогубенко Є.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ШАХРАЙСТВАМ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	136
Мазуренко О.В., Бабенко А.М. ДЕЯКІ ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НАРКОЗБУТУ У ПРИЧОРНОМОРСЬКОМУ РЕГІОНІ МАТЕРИКОВОЇ УКРАЇНИ.....	138
Максименко О.В. ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ	140
Матвієнко О.В., Резніченко Г.С. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОГО ПІЗНАННЯ КРАДІЖОК У РЕГІОНІ ПРИЧОРНОМОРЬКОГО ТИПУ	141
Матусевич О.В., Нагорная Н.А. КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ БОРЬБЫ С ПРЕСТУПНОСТЬЮ В СФЕРЕ ОБРАЩЕНИЯ КРИПТОВАЛЮТ	143
Микитчик А.В. ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ НЕПОВНОЛІТНІХ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	145
Мойсевич А.С., Лаппо Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЭЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБОРОТА В ПРАВООХРАНИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.....	147
Моржевский Е.А., Нагорная Н.А., УНИФИКАЦИЯ В ПРАВЕ ПОНЯТИЯ «ПОСЯГАТЕЛЬНОСТЬ» КАК ОДИН ИЗ АСПЕКТОВ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ПРАВОНАРУШЕНИЙ.....	149
Панова С.В., Головкін Б.М. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕТИЧНИХ СТАНДАРТІВ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У ПРИВАТНОМУ СЕКТОРІ.....	152
Слободянюк А.В., Кулик Л.М. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ В УСТАНОВАХ ТА ОРГАНАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ	154
Собко Г.М., Мох Т.П. ФАКТОРИ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ПРОЯВИ ПСИХІЧНОГО НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ.....	157

Степаненко В.В., Рубан К.П. ВІЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ЯК СКЛАДОВА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	160
Стукаліна О.В., Кулик Л.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИСТИЧНИМИ АКТАМИ У ВЕЛИКИХ МІСТАХ УКРАЇНИ	162
Федоренко О.А. КРИМІНОЛОГІЧНІ ДАНІ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ, ЩО ВЧИНЯЄ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	164
Філончук Г.А., Фіалка М.І. ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПРОТИДІЇ ТА ЇХ СУТНІСТЬ	166
Шевчук О.Ю. ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРАБЕЖІВ У КОНТЕКСТІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ЦИМ ЗЛОЧИНАМ	168
Щирська В.С. ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ АБО УТРИМАННЮ МІСЦЬ ДЛЯ НЕЗАКОННОГО ВЖИВАННЯ, ВИРОБНИЦТВА ЧИ ВИГОТОВЛЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ	169
Юзікова Н.С. АНТИКОРУПЦІЙНА ПРАВОСВІДОМІСТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ У МЕХАНІЗМІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ	173

НАПРЯМОК 4. ПРОГРЕСИВНА СИСТЕМА ВИКОНАННЯ ТА ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА РЕАЛІЇ

Білоус М.П., Кулик Л.М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯМИ	176
Велика А.В., Кулик Л.М. ОТРИМАННЯ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ	178
Єфанова В.Ю., Кулик Л.М. СМЕРТНА КАРА – АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ	180
Клименко Г.О., Кулик Л.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ШТРАФУ	183
Конопельський В.Я., Гритенко О.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ ЧЕРЕЗ ПРАВО НА ПОЛІПШЕНІ УМОВИ ТРИМАННЯ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	186
Кулик Л.М., Шульгіна М.А. ОСОБЛИВІСТЬ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИХ УСТАНОВАХ	188
Меркулова В.О., Гритенко О.А. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ ВАГІТНИХ ЖІНОК І ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО ТРЬОХ РОКІВ: ПЕВНІ ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА	190

Мурадян Г.Р., Конопельський В.Я. ЮРИДИЧНА ПРИРОДА, ЗМІСТ ТА СУТНІСТЬ ВИПРОБУВАННЯ ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЯВИЩА: ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ.....	192
Погребна К.Ф., Конопельський В.Я. ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ: ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	194
Радова М.Р., Павлюк О.І., Конопельський В.Я. ВИПРАВНІ ЦЕНТРИ: ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ	196
Резніченко Г.С. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЖІНОК, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, МОЖЛИВОСТІ ПРОЖИВАННЯ ЗА МЕЖАМИ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ	199
Руденко В.І., Руденко А.В. ЗОВНІШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ТА ЗЛОЧИННА МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ КОЛОНІЙ: ВЗАЄМОДІЯ ТА ВЗАЄМОВПЛИВИ	201
Скиба В.Ю., Конопельський В.Я. ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ЯК ЗАСІБ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ.....	202
Федчишина С. В., Кулик Л.М. ПРОБЛЕМАТИКА І СУЧАСНИЙ СТАН ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	204
Цьока І.І., Кулик Л.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТРУДОВОЇ ЗАЙНЯТОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ У МІ- СЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	206